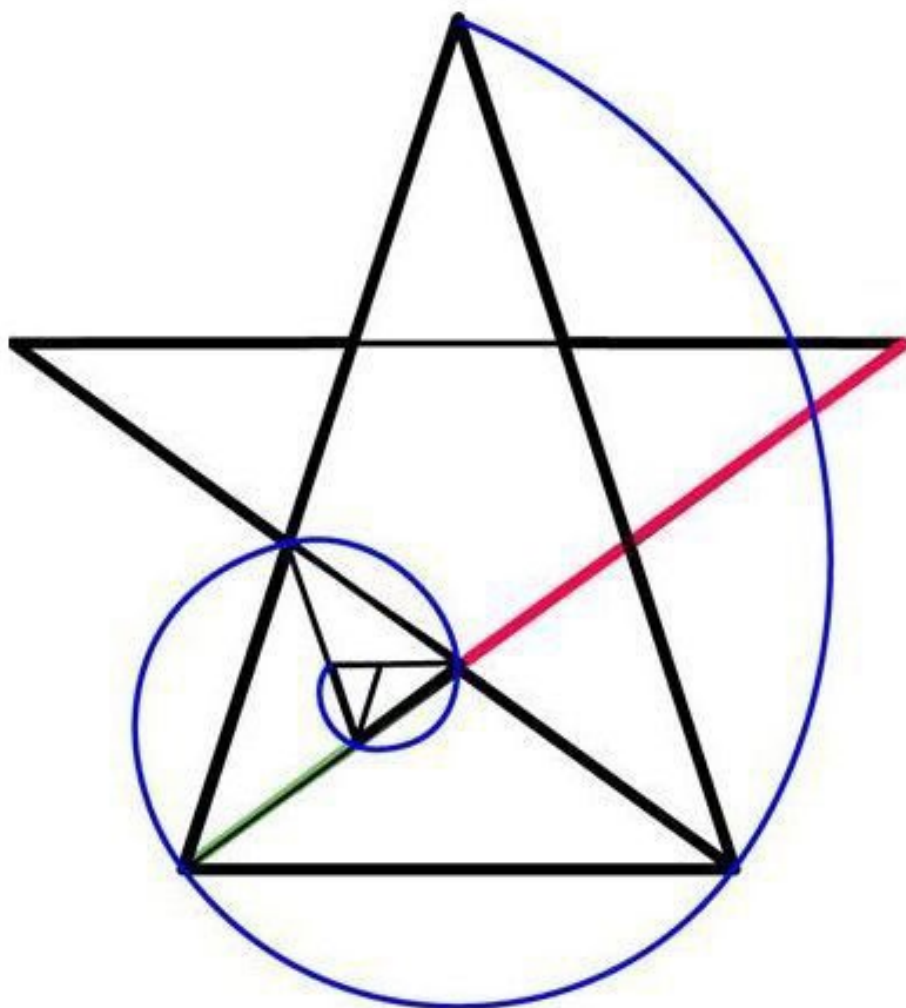

@|PENTAGRAM

magazin

2018/7.
6. évf./7. szám

LECTORIUM ROSICRUCIANUM
AZ ARANY RÓZSAKERESZT SZELLEMI ISKOLÁJA

TARTALOM

programajánló

Meghívók.....	2
---------------	---

cikkek

Miről mesél az öt?.....	6
Az ötös törvénye.....	10
Az öt – a világegyetem köldöke.....	16
Mit látunk?	24
A mágikus zene	28

könyvajánló

A keresztény beavatási misztérium – Dei Gloria Intakta.....	34
ISTENI BÖLCSESSÉG – ISTENI TERMÉSZET.....	35

BEVEZETŐ

Kedves Barátunk!

Ebben a számunkban az ötös szám rejtelseire szeretnénk figyelmüket irányítani.

Az öt-a világegyetem köldöke.

Minden dolog eredője. Belőle indul ki és terjeszkedik minden hatás.

Az ellentétek benne találkoznak, ő fogad be mindent és bocsát megint útjára.

Benne elegyedik minden és alakul át.

Létezésének alapja önmagában van, mindent ural maga körül, de őt magát semmi sem irányítja.

Ő a közép, amely összehangolja a többi változó minőséget.

Kiegyenlít és megtart, magában foglalja a ciklikus-spirális fejlődést, és annak radikális meghaladását is, az átalakulást és az önvalót.

Mindent összetartó erő, az a biztos pont, amelyből a világegyetem bármely része megérthető. Tengely, amelyhez viszonyítjuk a teret és az időt, de ő maga nem függ egyiktől sem. Körülötte forog a Mindenség.

Minden új kezdet eleje, minden vég beteljesülése.

Öröktől fogva van, és örökkévaló, nincsen kezdete, se vége, de

ő a kezdete és a vége mindennek. Önmagában teljes egész, magában foglal mindent, mégis ő maga a változás.

IMPRESSZUM

Lectorium Rosicrucianum

<http://rozsakereszt.hu>

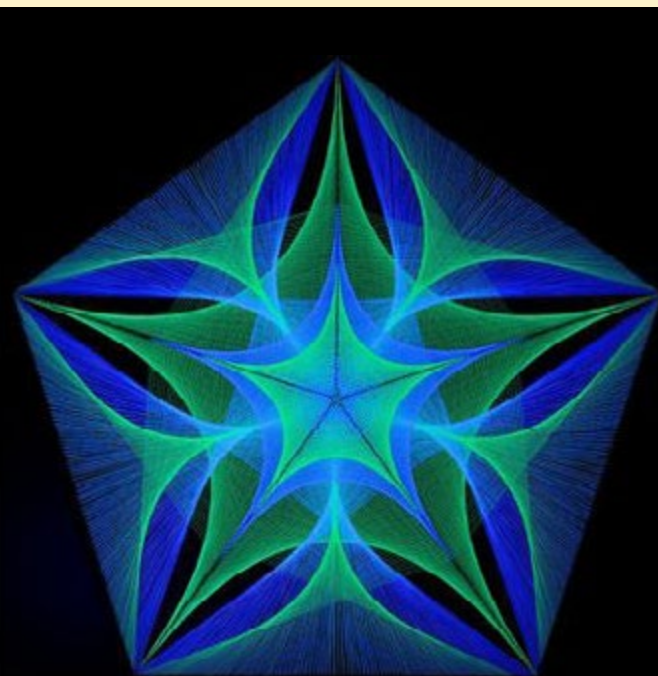
<http://lectoriumrosicrucianum.org>

Magyarországi Lectorium
Rosicrucianum Egyesület

2528 Úny, Pelikán Konferenciahely

Elérhetőség:

e-pentagram@lectorium.hu

Kép forrása: Pinterest

Aquarius Szalon

Beszélgetés a beavatási útról a Fama Fraternitatis alapján

Rózsakereszt Krisztián utazása 1. – Ciprustól Fezig

**Hogyan találjuk meg valaminek az értelmét és irányát,
hogyan találunk rá az iránytűre?**

400 évvel ezelőtt, 1614-ben, jelent meg a Fama Fraternitatis, olyan időszakban, amikor a természettudomány kezdett megszabadulni a vallási gyámkodástól. A Fama Fraternitatis egy olyan ember (*Christian Rosenkreuz*) útját írja le, aki a tudás, hit és művészi tevékenység szintézisére törekszik – és eközben eljut legbelső önvalójához.

Időpont: 2018. november 21., szerda, 18:00–20:00

Helyszín: Pécs, Orsolya utca 1.

- Rendezvényünk ingyenes és egy sorozat első tagja.
- Folytatásáról a Facebook oldalunkon adunk hírt.

LECTORIUM ROSICRUCIANUM
ARANY RÓZSAKERESZT NEMZETKÖZI ISKOLÁJA

<https://www.facebook.com/Lectorium.Hu/>

Minden Aquarius Szalon rendezvényünkön egy különleges felfedezésre vállalkozunk. Egy **Találkozási Pontra** szeretnénk felhívni a figyelmeteket, ahol nem csak kiadványainkba lapozhattok bele keddenként, hanem előre meghirdetett időpontokban különféle irodalmi, filmes, zenés, beszélgetős programokkal is várunk titeket.

Az új rendezvényformával élő, nyitott lehetőségeket szeretnénk biztosítani a spirituális gondolatok, a valós párbeszéd, inspirációk áramlására.

Minden alkalommal más témakört jelenítünk meg a találkozásokon, akár más módszertani, formai közelítéssel – de mindig ugyanazzal a céllal: hogy az egyetemes emberi értékeket, az élet értelmével, a szellemi úttal kapcsolatos lényegi kérdéseket kutassuk!

Mindig a valódi spirituális találkozásra szeretnénk teret nyitni – találkozásra egymással, egy másik irányulással – a középponttal a középpontban.

Keddenként 17-19:00 között pedig újra van személyes átvételi lehetőség

Budapesten és a könyveinkbe bele is lapozhatsz megszépült, nyugodt környezetben, itt:

Lectorium Rosicrucianum Centrumotthon

– Budapest, VI. Ker, Rózsa u. 95.

Várunk Benneteket szeretettel!

AQUARIUS
ALAPÍTVÁNY

Aquarius Szalon

GYÖNGYŐ

Helyszín:

Lectorium Rosicrucianum

Centrumotthona Budapest, Rózsa utca 95.

Időpont:

2018. november 20.

(kedd) 19:00 óra

Információ:

<http://aquariuskincsei.hu/esemeny/gyongyo-aquarius-szalon/>

<https://www.facebook.com/aquariuskincsei/>

AQUARIUS
ALAPÍTVÁNY

**„Tiszta fejjel élni
Szabadon, nem megítélni
Követni Lelked dalát
Élvezni a pillanat mosolyát”**

Szeretettel várunk Gyöngyő dalszerző-énekes
és Rímes Zsolt gitáros estjére. Lélekemelő
dalaikban a szabadság, az egyetemes keresése,
a harmónia utáni vágy szólal meg.
A zene után közös beszélgetésre hívunk
az előadókkal.

Aquarius Szalon

A TELJESSÉG FELÉ WEÖRES SÁNDOR EST

Helyszín:

GENERÁCIÓK HÁZA

Győr, Aradi vértanúk útja 23.

Időpont:

2018. november 29.

(csütörtök) 18:00 óra

Információ:

<http://aquariuskincsei.hu/esemeny/weores-sandor-est-gyor/>

<https://www.facebook.com/aquariuskincsei/>

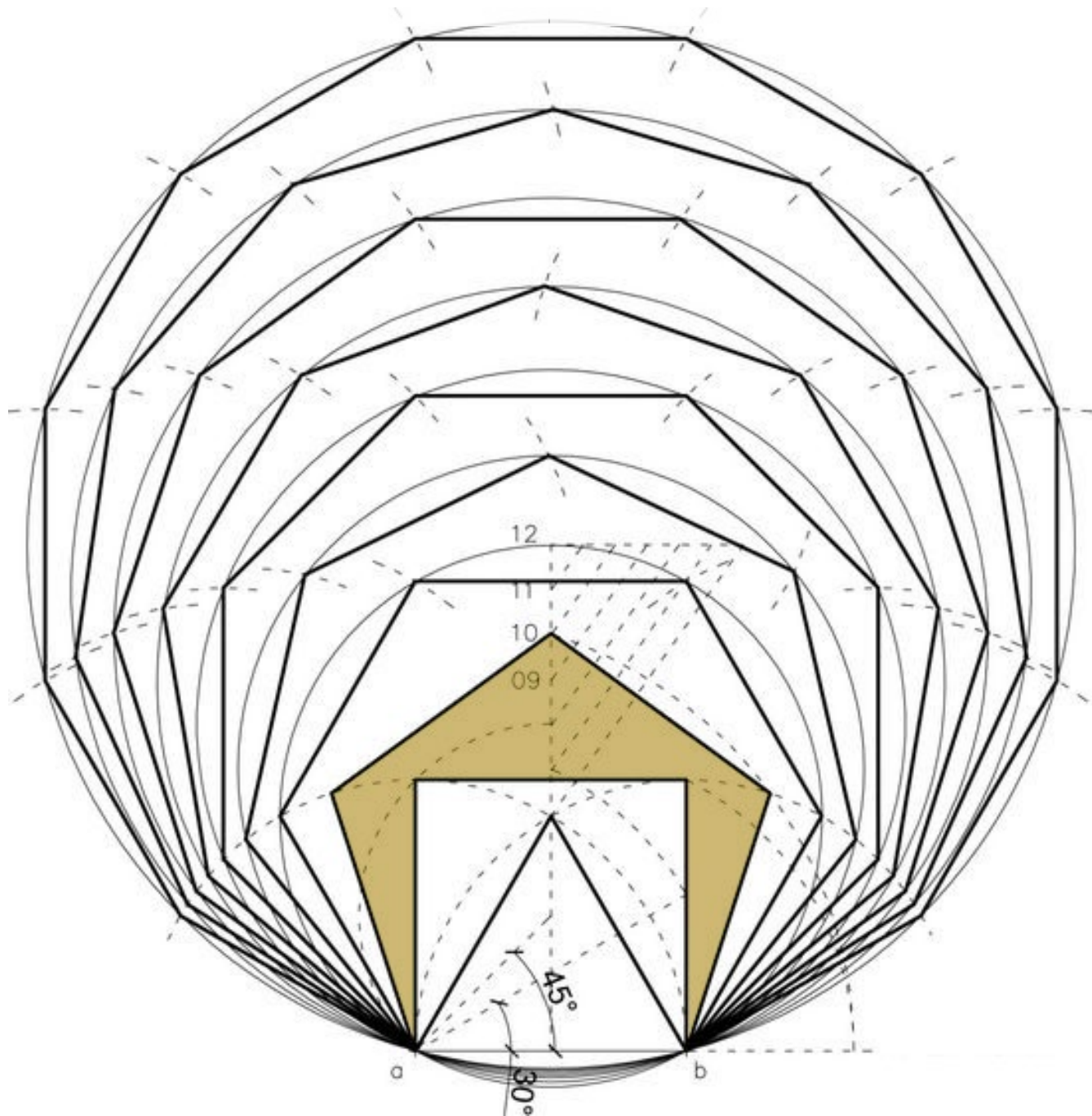
AQUARIUS
ALAPÍTVÁNY

**„Egyetlen
ismeret van,
a többi csak toldás:
Alattad a föld, fölötted az ég,
benned a létra.”**

Szeretettel várunk egy beszélgetésre, Weöres Sándortól
hallhatsz rövid idézeteket Gál Katalin és Várhegyi Gergely
tolmácsolásában. Ezután pedig közös beszélgetésre hívunk
minden jelenlevőt, földi és égi szerelem, – élet és halál
rejtelseinek, mélységének közös végiggondolására.

Az est házigazdája és zenei aláfestője

Nagy Gábor, Aquarius Kulturális
Alapítvány

MIRŐL MESÉL AZ ÖT? PENTAGON ÉS PENTAGRAMMA

– részlet a Pentagram, 2011. 2. számából

Püthagorasz mindenki előtt oly jól ismert tétele lényegében egy általános élettörvényt fejez ki. Szemléletes módon mutatja be, hogyan keletkezik a hármas férfi princípiumából és a négyes női princípiumából – melyek között a derékszög által (tudatos megkülönböztetés) mint tézis és antitézis között létesül viszony – a szintézis. Ez a „gyermek princípiumának” tekinthető, amely átfogóként köti össze a szülőket.

A három és négy egységű befogókból, valamint az öt egységű átfogóból álló derékszögű háromszöget „arany háromszögnek” is nevezik. A három, amely a „férfi princípium” (szellem, értelem, tetterő...) fogalmát fejezi ki, beteljesedését a hármas szám négyzetében találja meg a legmagasságosabban, ami a hármas világában lehetséges. A négy, mely a „női princípium” (intuíció, odaadás...) fogalmát fejezi ki, a négyes szám négyzetében talál beteljesedésre a legmagasságosabban, ami a négyes világában lehetséges.

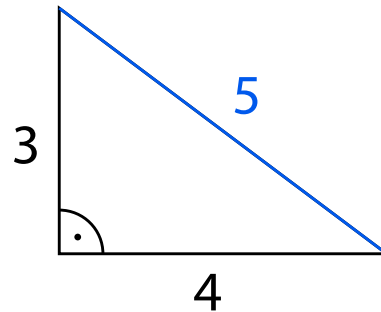
„A férfi és a nő együtt, ha egységgé teszik őket abban az állapotban, ahol a legmagasságosabbat, a végsőt érik el mindabból, amit valaha is elérhetnek” (...).

Az egyiptomi Khephrén-piramis keresztmetszeti háromszöge két arany háromszögből áll, melyek három és négy hosszúságú befogói derékszögben állnak egymással. Az ötös által alkotott átfogó vezet fel a piramis csúcsához. A piramis képében, és Püthagorasz tételében egyaránt megmutatkozik az út, amellyel az emberiséget megbízták. Ez az út kivezet a négyes világában való raboskodásból.

Általánosan igaz, hogy a csúcs minden négyzet alapú piramisinál ötödikként magasodik az alatta fekvő négyzet fölé. A négységből emelkedik középpontja fölé az ötödik pont, a piramis csúcsa.

A megnyilvánult anyagi világnak ellenpólusra van szüksége, egy szemben állóra, aki belőle magából jött ki, és képes felismerni, hogy a földi világ is alá van vetve egy törvényszerűségnek, egy rendnek, és szellemi-lelki törvényszerűségek szerint irányítják. Ez az ellenpólus az öt, az ember, aki derékszögben emelkedik a Földtől, aki Isten megismerő szervének rendeltetett. Feladata felismerhetővé válik a piramisokban.

Az ember a négyből nő ki. Ez jelképesen úgy ábrázolható, hogy egyenesen áll a földön, és vízszintesen tárja ki karjait. Ekkor keresztet alkot. Az a feladata, hogy közvetítsen a konkrét, földi világ (a vízszintes tengely) és az isteni Ősalap (a függőleges tengely) között, és felülkerekedjen az ellentéteken.

Ahogy az ember egyenesen áll ég és föld között, úgy foglalja el az ötös is a középső helyet az 1-től 9-ig terjedő számsorban:

1	2	3	4	5	6	7	8	9
lemerülés az anyagba					az anyag legyőzése			
Föld					Ég			

Az öt a kettőnek (az anyagiban történő elhasadás) és a háromnak (a hasadt-ságnak az isteni erőben történő legyőzése) az összege:

$$2 + 3 = 5$$

A héber és az indiai kultúrában az öt az ember teremtő akarata és a benne rejlő individuális erők kifejezésének számított. Az öt oszthatatlansága az „in-dividualitásra”, az emberben rejlő oszthatatlanra utal. Ez a kettőnek a hárommal való összekapcsolása révén tudatosodik. Ha az embert megérlelte a tapasztalat, akkor eljuthat a pusztán individualitástól a teremtő individualitáshoz, az öt beteljesedéséhez.

Ez a titok világossá válik, ha az ötösnek megfelelő geometriai formákat, a szabályos ötszöget (pentagon), és az ötágú csillagot (pentagramma) szemléljük. A pentagrammát szent jelként olyannyira tisztelték, hogy szerkesztését csak a 16. században fedték fel. A pentagramma mindig is az isteni rend jelképe volt. Nem szerkeszthető meg a kör (az egység jelképe) és a kereszt (amely a kör átmérője) nélkül. A pentagramma, kör és a kereszt együtt jelképezik az utat, amelyre a kereső ember hivatott. A négy világból kivezető út úgy válik lehetővé számára, hogy az egész lényét odaadja az egy világának. Ennek során a lélek pentagrammá alakul.

Ha az ötszöget, a pentagont szemléljük, akkor a végtelen-nel fennálló kapcsolatot fedezhetjük fel, amennyiben a következőképpen járunk el: az egyik sarkából, például a legfelsőből kiindulva ötszögek és ötágú csillagok sora szerkeszthető oly módon, hogy valamennyien egymásba ágyazódva, egyre kisebbé válnak és az őket összekapcsoló kiválasztott sarok felé tartanak. Fordítva szemlélve megint csak úgy tűnik, mintha ebből a sarokból egyre növekvő számú ötszögek és ötágú csillagok tágulnának kifelé a végtelenbe. Így válik a kiválasztott sarok a mikrokozmosz jelképévé, melyben a makrokozmosz titkai tükröződnek.

A pentagramma még egy további titkot rejt: az „Aranymet-szés”, avagy az „Isteni Osztság” titkát. Normális termet esetén az ember tagjai is megfelelnek ennek az aránynak: kinyújtott karokkal a kar hosszúsága úgy aránylik a vállszélesség és a karhosszúság összegéhez, mint az aranymetszés. Ez az em-

beri test minden más tagjára is érvényes. Ez az összefüggés azt jelképezi, hogy bár létezik az egésztől való elválasztottság, az elválasztott rész még mindig össze van kötve az egésszel. Az ember öt érzékével Istentől eltért lény, mégis önmagában sokszorosán újra rálelhet ennek a világnak a képére. Corneilus Agrippa egyik művében már a középkorban pentagrammaként volt ábrázolva a kitárt karú, terpeszben álló emberi test formája.

Az ember szabadságra hivatott. Munkaeszköz gyanánt birtoklegytestet, amely az Isteni Osztástörvényszerűségeit mutatja, különösen a tagjaiban. Ezek a cselekedeteit szolgálják. (Az ember kezelni tudja a gépeket, eszközöket, helyzeteket stb. az orvos kezeli a beteget...)

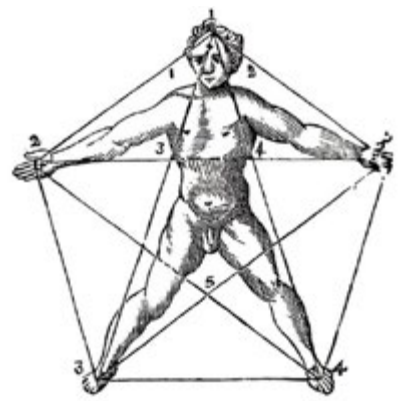
Ha az ember a tudatosodás útját járja, akkor növekvő megismerése révén több hatalomra is szert tesz, és növekszik a szabadsága, önállósága. Egy ilyen individuumnak megvan a választása, hogy szabadságával két lehetséges irányban éljen. A héberben a He, az ötödik betű, az ötös számot jelenti. De a He jelentése ablak. Egy ablakon át be- és kitekinthetünk, az ajtón át be és ki járhatunk. Az ablakon át esik be a fény, és láthatunk valamit a kinti világból.

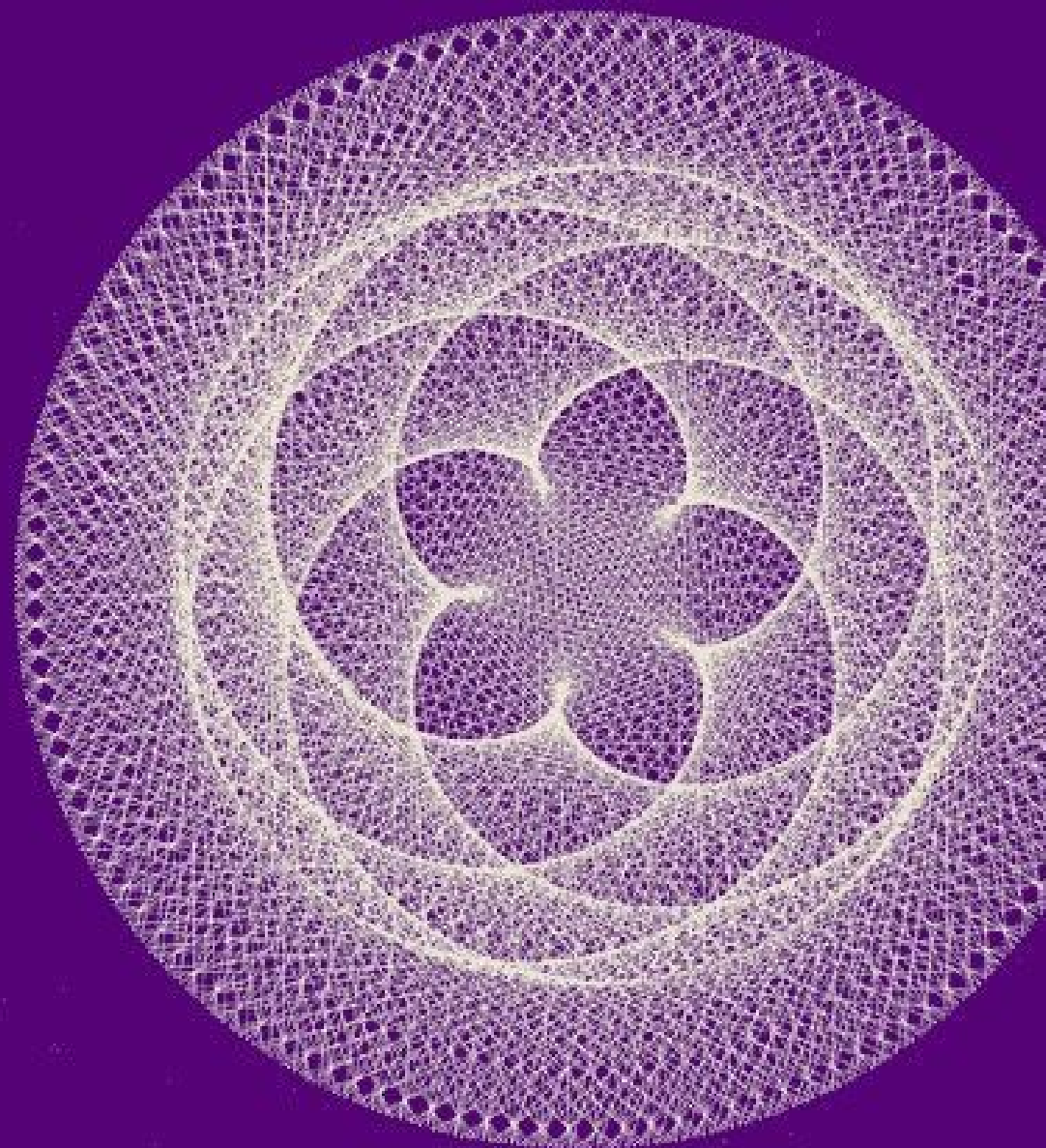
Az egytől az öthöz vezető út felöleli a tudatosodás kezdetét, az észlelés, a válság és a döntés lépéseit, és a dolgoknak ezáltal elnyert meglátását, értelmük felismerését.

Ezenkívül ez az út minden földi lét ellentétességének és mulandóságának felismerése által felöleli az anyag világában történő egyre tovább haladó elmélyedést és tisztulást, és ezáltal befelé vezet, a szívben lakozó szellemi öselvhez.

Így emelkedik ki a négyből az öt. Ha az ember a tapasztalatai összege és a velük kapcsolatos tisztulások által felismeri az életet alakító elveket, akkor elkezd életét az öttel ténylegesen és tudatosan a szellem törvényeinek megfelelően élni. Akkor kezdődik el a beavatási út, a szellemből, a szívben lakó szellemszíkából történő belső újjászületés.

Ha a szabályos ötszög geometriai keletkezését szemléljük, akkor ez az út a matematika józan jelképei révén is felismerhetővé válik.

150 -100 -50 0 50 100

AZ ÖTÖS TÖRVÉNYE

| A Rózsakereszt Szerzetének Kiáltványa
Jan van Rijckenborgh ezoterikus elemzésével,
15. fejezet

Bizonyára csodálkozott már a kedves olvasó azon, hogy ezen a világon az egyik munka sikerül, a másik meg nem. Mért lesz a látszólag erős elseperve, míg a gyenge gyakran nagy erő kifejtésre képes? Miért nem sikerül a nagy lendülettel elkezdett dolog, s olykor miért a pici, a lenézett arat győzelmet? Mért vesznek a dolgok néha teljesen váratlan irányt?

A tömeg csodálkozó szeme előtt állandóan és sokféleképpen megmutatkozik, hogyan lesz az építészek által elvett kő a legfőbb szegletkövé.

Sorozatosan jutunk arra a felfedezésre, hogy várakozásaink helytelen irányba mutattak, s kezdeményezéseink a visszajukra fordulnak.

A komoly tanuló bizonyára már régen megértette, hogy ezeknek a csalódásoknak, ennek az erőpocsékolásnak mélyebb oka van. Tudja, hogy lennie kell valami kozmikus törvénynek, valami természettörvénynek, amely az emberiség nagyobb része előtt ismeretlen. Olyan törvénynek, amellyel minden munkának összhangban kell lennie ahhoz, hogy sikerülhessen.

Természetes, hogy a jelölt elkezd ki-fürkészni ezt a törvényt. Addig kutat, míg meg nem találja, hogy aztán minden munkáját, jóságra, igazságra és igazságosságra vágyakozásának minden megnyilvánulását ráhangolja, s így a siker előre biztos legyen.

Vizsgáljuk meg a dolgot közelebbről! Szükséges, hogy mindenki tanulmányozza ezt a törvényt, mindenki, aki tényleg (ön)szabad-kőműves akar lenni, és komoly munkatársként akarja együtt építeni a gnosztikus kereszténység követelményeihez alkalmazkodó új életközösséget. E kozmikus építészeti törvénynek legalább az elemi ismerete nélkül gnosztikus tanulónak lenni lehetetlen.

A kozmikus rend szerkezetét megtaláljuk a FAMA FRATERNITATIS-ban. A kezünk ügyében van, és a reá borított fátyolt tiszta egyszerűsége miatt szinte mesterinek nevezhetnénk.

Közvetlenül azután, hogy megismertük a Rózsakereszt szerzeteseinek hatszoros megegyezését, a Fámában megtaláljuk az építés kozmikus törvényét. Ezt olvassuk:

„Öt testvér elment, s csak B. és D. maradt egy évig C. atyánál. Amikor pedig ezek is újtukra indultak, akkor unokaöccse és I.O. maradt nála, úgyhogy egész életében vele volt kettő a testvérek közül.”

Kép forrása: Pinterest

Íme, az építés kozmikus törvénye, amit az Isten birodalmában folyó igazi munka során állandóan alkalmaznak. Minden olyan munkának visszavonhatatlanul sikerülnie kell, amit tudatosan vagy öntudatlanul erre hangolnak, ami ezzel összhangban van. Az építés törvénye ugyanis az egyes, kettes, és az ötös számban kel életre. Itt van Christian Rosencreutz (Rózsakereszt Krisztián) atya, a központ, az Egy. Mindennapi kíséretéhez tartozik két testvér, két barát. A nyolcak rendjének többi öt tagja, az öt barát, elutazik, kivonul a munka elvégzésére. Az atyánál lévő két testvért évente váltja két, útvjáról visszatérő testvér. Így állandó kölcsönhatás fejlődik ki az egy, a kettő, és az öt fogalma között. A távollévő öt munkás állandó kapcsolatban van a Sanctus Spiritus rendházában lévő hárommal.

Kép forrása: Pinterest

Mit jelent mindez? Vizsgáljuk meg!

Lényünkben az Egy a hatalmas ismeretlen, az isteni szikra, melyből minden keletkezik, amelytől minden lobogó lángtengerré válik. Ez az, ami kezdetben volt. Minden építés bevezetője, a bennünk lévő alkotás lényege, Isten nyugvó rejtettségének nagy raktára, amely által megismerteti magát az emberekkel. Ez a Világosság, a rejtett Szellem, mely lényünket átizzítja. Ez a Nap száma, az élet meghozója, minden titok forrása, melyből minden múlhatatlan kimondhatatlan dicsőséggel buzog. E nélkül az Egy nélkül, minden dolognak e forrása nélkül, e bennünk lévő istenszikra nélkül, minden alakulás csak rögeszme, minden emberiség csak bolondság, életünk csak nagy kegyetlenség, vészterhes tréfa. Az Egy nélkül, e halhatatlan nélkül, mely letelepszik bennünk, hogy egykor ünnepelhesse a feltámadást, minden csak fantom, az alkotó Logosz is csak tévedés, ami éjjel-nappal nyugtalanít bennünket.

Miért élünk?

Az Egy elve az élet és halál elve. Miért élünk? Mire törekszünk? Miért halunk meg? Miféle titokzatos erő hajszol minket át az életen? Mi ez a vágyakozás bennünk? Miért szövö át lényünket a gondolat, hogy királyok vagyunk? Miért tartunk ki, amikor a fekete fenevad a tarkónkra telepszik? Miért? Miért?! Mert alvó istenek vagyunk! Mert álmainkat álmodjuk! Mert – negatívan viselkedve – jobb időkre várunk! Nehézkes, húsos állatokként csüggünk a világ keresztjén, mint kövér álmodozók...

Ön is hájas óriásként függ e világ keresztjén, és alszik? Elszunnyadt mialatt az életmódja minden elképzelhető módon kizsákmányolja Önt? Álmodozik erről az Egyről, mely kezdettől fogva volt? Önnek titáni ereje van! Egyetlen rántással megszabadíthatná magát ettől a szörnyűségtől és csalástól. Kitart, mert tudatalattijával tudja, hogy Ön egy király, uralkodó. Egyelőre azonban megelégszik egy álommal...

Az emberek általában azt gondolják, hogy misztikus szemléletmódunk keresztjén kiaszott askétának kellene függenie, szenvedésben lesóványodott, átszellemült embernek, vonásain földöntúli fájdalommal...

A szenvedés klasszikus dicsőítését elutasítjuk. Mi más értékeket ismerünk. Mi tudjuk, hogy minden ember hivatott, Isten nemzetségéből való, hogy belénk van plántálva az Egy, az egyetemes, és hogy az isteni hozzánk fordul, feláldozza magát értünk, hogy velünk és általunk fejlődjön.

Ezért kell az egy fogalmából előjönnie a kettőnek. Az „egy” az univerzális, a „kettőben” nyilvánul meg. Az alaktalanból a kettőben nyilvánul meg a forma csírája.

A kettes szám a misztikus menyegző mágikus jelölése, az idáig alvó óriás és a Krisztus, a mennyei vőlegény menyegzőjének a jele. Az alkímiai menyegzőé, melyből nagy erők szabadulnak fel. Isten szunnyadó elvének a jele, mely erővé változik az eljövendő, a tett által kivívott győzelem érdekében.

Ahol emberek állnak össze, hogy betöltsék az isteni alkotási tervet fejek, szívek és kezek tétével, ott mindenütt megkezdődik a kozmikus Krisztussal való alkímiai menyegző. Ahogyan az egyet a számok atyjának nevezik, úgy a kettő a számok anyja. Az örökké szülő elv a Krisztusban-cselekvésből fejlődik ki, hogy egyszer világítva álljon előttünk az újszülött gyermek az ötös szám képében.

Az ötös szám, az ötágú csillag, a fejlett emberlélek jelképe

Az ötágú csillag, a pentagramma, amely a Rózsakereszt mögött világít, az előrehaladott, a fejlett emberlélek jelképe. Az Öt, ami a tanítványok feje fölött lángol Pünkösöd napján. Ez a Szent Szellem jelképe, a teljesen felnőtt, örökké szülő elv. Akinek megvan ez a lélekminősége, az gazdag ember! Ez neki a védelem és egészség talizmánja, mondja a számok tana. Nagy mágikus erő

Kép forrása: Pinterest

ez, mert az anyagi valóság ezzel teljesen szolgája lesz ennek az egyetlen alkotó elvnek, mely az anyaszámban, a kettőben lett megtermékenyítve. Ez a teljesen felszerelt erő, melynek már belső birtoka a győzelem.

E világ erőközpontjaiból állandóan az erő ötszörös áramlata ered. Ez az erő dinamizálva van, gyümölcshozásra van ösztönözve, mert kiküldése előtt a kettős anyaszám valóságában megtermékenyül, tehát alámerül a Krisztus-szintézisben.

Így kell az emberiségnek a könnyek áradata közepette megmászni a Merkúrlétrát, kifejleszteni az ötágú csillagot.

A tömegnek meg kell tudnia isteni eredetét, mintegy távolba-pillantással fel kell ismernie hivatását, jövőjét, fejlődését, ahogyan ezt felsőbb énünk prototípusában, Krisztusban látjuk. Azzal, hogy Krisztust követi ösvényén, hogy betölti a gnosztikus kereszténység követelményét, egyszer konkrét valósággént fogja az ember felépíteni az új földet, az új életközösséget.

Így vonulnak ki a testvérek távoli országokba, dinamikus erővel feltöltve utaznak széles e világon, hogy szeretet-tettben, szeretetszolgálatban, jóságban, igazságban és igazságosságban ajándékozzák oda magukat. Sohasem merülnek ki, sohasem győzik le őket, mert ötszörös tekintetben jönnek utánuk nagy áramlatokban az erő új hullámai. Szakadatlanul hallatszanak a győzelem dalai.

A szabad-kőműves barátok összeillesztik köveiket, hatalmas épületté, amely felér az égig.

Bárcsak meg tudná érteni az emberiség ezt a művet! Akkor a még alvó óriás, a még negatívan titáni erejű, egyetlen rántással megszabadítaná magát a szolgaságtól, és erőteljesen vonulna tovább az ígért földjére, ahová Isten által mindannyian hivatottak vagyunk.

Ez a kozmikus építéstartomány alkalmazása. Ez a törvény pedig azt követeli meg, hogy megértsük isteni eredetünket és hivatásunk célját. Hogy megértsük a Szent Könyv szavait: „*Ti Isten nemzetségéből valók vagytok.*”

Ez a törvény megköveteli a tanulótól, hogy ne álmodozzon tovább annak tudatában, hogy isteni szikra birtokosa, hanem gyűjtsa meg ezt az isteni szikrát magasabb énje prototípusánál, Krisztusnál, Isten Fiánál és az Ember Fiánál. Hogy kövesse Krisztust azon az úton, amit Ő mutat, s hogy mindenek előtt ne legyen különféle keresztény személetmódok rabja.

Az építés törvénye azt követeli meg az embertől, hogy kivonuljon feladata betöltésére. Ekkor felfedezi, hogy legyőzhetetlen, hogy mellette harcol a Világosság, amely elől minden sötétségnek vissza kell húzódnia.

Az Egy, a Kettő és az Öt a hármasságos Isten-megnyilvánulás törvénye. Ahogyan a Logosz, a makrokozmosz tevékeny, úgy kell nekünk is mint mikrokozmoszoknak dolgoznunk:

Egy – Istenből születtünk.

Kettő – Jézusban, az Úrban meghalunk.

Öt – a Szent Szellem által újjászületünk

Kép forrása: Pinterest

AZ ÖT – A VILÁGEGYETEM KÖLDÖKE

” 5.

Jupiter a sal jelében (reductio).
„Nézz meg mindent, s ami jó,
tartsd meg”

Kép: A pápa trónján ül, kezét
áldásra emeli, előtte emberek tér-
delnek. Az ötödik jegy a quinta
essentia.

Ez a négy elem (tűz, víz, levegő,
föld) egybeminősülő művelete.
Minden szám az előtte lévő szá-
mok egyesülésének jele. A Há-
romban a Kettő egyesül, a négy-
ben a három, az ötben a négy.
A négy világtáj uralkodója az
öt jegyében uralkodik. A király
hatalmát az egyházfő nevében
gyakorolja. Ha nem így törté-
nik, vagyis ha az Egyházfő az
Egyházat, a király a világi álla-
mot a hatalomnak (hivatalnak)

elárulja, akkor nincs sem Egyház, sem állam, az emberek nem valódi
közösségben élnek és a valódiról csak álmodoznak. Ezek az álmok az
úgynevezett utópiák, PLATÓN Politeiájától kezdve a mai napig. A tör-
ténét tökéletes utópiája RABELAIS Thélčme kolostora. A kolostor fe-
lirata: *Tégy, amit akarsz*. A kolostor a szabadság jegyében áll. Ezért
megmérhetetlenül nagyobb, mint Platón, Campanella, Morus és a töb-
biek együttvéve. Eszelősen mind valamely botor törvényt keres, hogy
a kényszert fenntartsa. Egyetlen törvény van, a szabadság. Ez a quinta
essentia. Végre is nem arra kell gondolni, hogyan lehet a szabadságot
valamely ügyes rabulisztikával elsikkasztani, hanem hogyan lehet azt
megvalósítani. Aki a szabadságot realizálni akarja, mondja a tarot ábrá-
ja, annak az egyházfőből kell kiindulnia. Ha nem innen indul ki, a tarot
megmondja, mi történik. Nézzük meg az Öt kép felsőbb fokát, a tizet
és a tizenötöt. A tíz a kerék, amelyen két ronda majom közül az egyik
állandóan fölfelé, a másik állandóan lefelé mászik. A tizenöt pedig az
Ördög. Ha tehát a szabadságot nem valósítják meg, akkor az Egyház
tevékenysége nem egyéb, mint értelmetlen körforgás, amelyen majmok
ugrálnak, mint a cirkuszban. Aki pedig a kereket forgatja, az maga az
Ördög (Antikrisztus). Az Öt geometriai analógiája az ötágú csillag (pen-
tagramm). Kétféleképpen ábrázolják: csúcsával fölfelé és csúcsával le-

Kép forrása: Pinterest

felé. A felfelé csúcsosodó pentagramm pneumatikus jelkép, a lángoló tűz jelképe, az emberiség egysége a szellem jegyében. A lefelé álló csúcsú a felfordult, a romboló és emésztő tűz jelképe, a forradalom, az osztályharc, a polgárháború, az elégedetlenség, a lázongás. Ahogy ide tartozik az utópista, ide tartozik a forradalmár, az agitátor, a lázadó. Mindnyájan az Öt, de az improduktív és destruktív Öt jegyében állnak. Ugyanitt áll a zsarnok, egész személyzetével, a porkolábbal, a hóhérral, a politikai és egyéb rendőrrel, a denúciánssal és az árulóval és a terroristával. A csúcsával lefelé álló ötszög az erőszak, a szolgaság, a kizsákmányolás jegye. Az emberiség ezen a keréken forog és a kereket az Ördög forgatja. „Nézd meg és menj tovább” >>

(Részlet Hamvas Béla Tarot című írásából)

Korunk alkímiája

Az igazság és belső változás érdekében hozott hősiességről, bátorságról és igyekezetről szól.

A hősiesség szorosan összefonódott emberi létünk alapjaival. A legrégibb ismert történetek között mindig található olyan, amely hősi tettekről mesél.

Hősnek azonban nemcsak a bátor, önzetlen lovag és az erényes szűz nevezhető. Azok az emberek is hősök, akik egy embertársuk iránt érzett mély barátságukat önfeláldozó tettekkel bizonyítják. És mi a helyzet azzal, aki különleges ismeretekkel rendelkezik? Évente osztanak hatalmas díjakat olyan tudósoknak, akik az emberi tudás tekintetében különös érdemeket szereztek.

Még az is hőssé válhat, aki az igazságért harcol. Ebben az esetben azonban határozottan ki kell tartanunk a feltételes mód mellett, mert a hős nevet csak akkor nyerheti el, ha végig bátran kitart eszméi mellett, és küldetése sikerül.

A történetek hőse mindig egy olyan ember, aki saját érdekeit háttérbe szorítva, tetteit mások hasznárára viszítve:

pl. az állatok, a természet, az emberek, néha sokan mások érdekében. Tettei bizonyos mértékben emberszeretetből fakadnak, vagy olyan vallási motívumok inspirálják, mint az Isten és az emberek iránt érzett szeretet. Egy hős tulajdonságait tisztaság, barátság, tudás, igazság és bátorság képezik.

Az alkímia első öt fokozata

Tisztaság, barátság, tudás, igazság és bátorság. Ki az, aki tudatosan vagy mélyen a tudat alatt, ne vágya arra, hogy e tulajdonságokkal rendelkezzen? Úgy tűnik, hogy ezek az ismertetőjegyek nem önkényesen lettek kiválogatva, és nem is véletlenül kerültek ebbe a rangsorba. Ugyanis valamilyen felismerhető egy alkímiai megbízatás. Az alkímiában az Opus Magnumot, a nagy művet, néha hét folyamatra, hét fokozatra osztják fel. A fent említett öt tulajdonság többé-kevésbé az első öt fokozat, a *Calcinatio*, a *Solutio*, a *Coagulatio*, a *Sublimatio* és a *Mortificatio* megfelelője. Ha az alkímiát a lélekfejlődés jelképének tekintjük, a megjelölések az újjászületés első öt lépését adják vissza: A fény átjárja és betölti a sötétséget. A hatodik kozmikus terület erői összekapcsolódnak a hetedik terület erőivel, és végül a függőleges összekapcsolódik a vízszintessel.

Így jön létre a kereszt, melyen a szív szimbolikus rózsája fog kivirulni. Az isteni szellem által a szívében megérintett ember mindenekelőtt a tisztesség, a tisztaság benyomását kapja. Egy tiszta, érintetlen terület kisugárzásaival fog szembesülni, és erre a keresésével kell reagálnia. Ebben az első stádiumban, a *Calcinatio*-ban, megérinti őt a hétvilágosság első sugara. Az alkímia terminológiájában ez így hangzik:

„Válaszd el szeretettel a tisztát a tisztátalantól, és légy tudatában mind jelenlegi helyzeteknek, mind pedig az útnak, amit kezdetedtől a célodig be kell járnod.”

Kép forrása: Pinterest

Johfra Bosschart *Unio Mystica* c. festményének részlete
Kép forrása: Pinterest

Aki komoly szándékkal vág neki ennek az első feladatnak, és a leleplező fényt tudatosan beengedi életébe, az észre fogja venni, hogy ettől a pillanattól kezdve másképpen tapasztalja meg az életet.

Vannak, akik számára a gondok, a búcsú és a magány időszaka következik, míg másokra – néha heves – összeütközések és intenzív kapcsolatok szakasza vár. A baráti kapcsolatok azonban minden esetben megváltoznak, és megpróbáltatásokat kell kiállniuk. Ekkor megmutatkozik, hogy észrevétlenül rátértünk az új ösvényre. Hamarosan a második alkímiai feladat, a **Solutio** előtt találjuk magunkat. Az öt tulajdonság nyelvezetén ez azt jelenti: „Ügyelj az érzelmeidre! Tiszta, baráti érzelmekkel fogadj el minden embert. Ne hagyd, hogy a szimpátia és antipátia érzései irányítsanak.”

A hétvilágosság második sugara az egyetemes szeretet segítségével képessé teszi az embert arra, hogy megszabadítsa magát a túlságosan erős indulatoktól és érzelmektől. Ez hangulatainkban nyugalomhoz vezet, vagy, ahogyan ezt az alkímiából megtanulhatjuk, annak felismeréséhez, hogy: „Nincsenek jó hangulatok. Mind a jó, mind pedig a rossz hangulatok megakadályozzák a tiszta objektivitást és tárgyilagosságot.” A mindenhez fűződő baráti viszony alapja soha nem lehet érzelmesség, hanem az élő, új lélek egyensúlya és nyugalma. Ez az egyensúly, és a tiszta objektivitás szintén az ösvényen megtett következő lépés szükséges alapja.

Franz Kafka, az ismert prágai író, ezt a következőképpen fejezte ki:

„Nem szükséges, hogy elmenj otthonról. Maradj az asztalodnál és figyelj. Ne is figyelj, csak várakozz. Ne is várakozz, légy tökéletesen csendben és egyedül. A világ felajánlja majd, hogy felfedi előtted titkait, nem tehet másképp, elragadtatásban fog vonaglni előtted.”

Elérkezünk a következő alkímiai szakaszhoz. Aki tudatossá vált létállapota megismerésében, és úgy-ahogy képes megszabadítani magát a viharoktól, melyekben cselekednie kell, az ismeretekhez akar jutni. Tudni akarja, hogy ki ő, mi határozza meg az életét, mi indítja meg őt, és mi tartja fogságban. Itt egy egészen különleges ismeretről van szó, annak tudásáról, hogy mi mozgatja a dolgokat. A természetvallás és a tudomány magyarázatai már nem elégítik

ki többé. Minden erejével valódi ismerethez akar jutni. Azok a keresők, akikben feléledt az ilyen ismeret, a Gnózis utáni vágyakozás, nem vesztegetik az idejüket felszínes tanokkal és szövegekkel. Nem akarják többé csupán az elméjüket élesíteni, mert tudják, hogy az nem viszi őket előre az ösvényen.

A Gnózis ismerete mint erő, mint rezgés hatékony. Aki erre az ismeretre irányul – a benne lévő Örök segítségével – az a szívében és vérében megnyilvánuló sugallatként jut hozzá. A **Coagulatio**-szakaszban, két hatás összefolyásában, a tanuló-alkimista egyre jobban megérti a mondást: „A legnagyobb tudás, hogy semmit sem tudunk.” A tény mellett, hogy ettől kezdve másképpen tapasztalja meg az életet, az lassanként másképpen is kezd alakulni.

Az alkímia harmadik szakasza sokak számára buktatót jelent. Ebben a szakaszban fennáll annak a veszélye, hogy az általunk összegyűjtött sokrétű ismeretbe kapaszkodunk. A bibliai hasonlat gazdag ifjújához hasonlóan, túlságosan nagy terheket cipelünk ahhoz, hogy haladhassunk az ösvényen. Gazdagon, azaz felületes tudással eltöltve, elmerülünk az önelégültségben. Mert aki nem tudja feladni „saját bölcsességét”, az nem részesülhet a mindent átfogó bölcsességben.

Ha a saját tudás feladása túl nagy áldozatot jelent, az első két fokozat magva nem tud gyökeret verni a nem-tudás hatalmas misztériumában.

Nagy művünk abba a lehetséges igazságba vetett hittel kezdődött, hogy az ólom arannyá változtatható, vagy a földi élet szellemivé, aminél a kiindulópontot az eredeti területre való visszatérés képezi. Az egyetemes szeretethez való áthatolás az alkalmazott koncentráció által minden teremtmény számára lehetővé vált. Most egy szilárd és biztonságos alap szükséges ahhoz, hogy az ösvényen tovább lehessen haladni. Ez a kitartás, ez a hit, a szívben lobogó tűz, melynek a következő fokozatok folyamán nem szabad kialudnia.

A negyedik alkímiai mű ezért a **Sublimatio**. Ez a Szellem belépésének szakasza, és e folyamat hatalmas akadályai: a kétely.

Aki kételyén nem tud úrrá lenni, az nem fedezheti fel az igazságot. A kétség az érdeklődés és a keresési vágy ellenpólusa. Egyenesen a bensőnkben felhalmozódó ellenerők eszköze; melyek ellen egy mindent kutató szellemre van szükség ahhoz, hogy figyelmes és éber állapotban tartson bennünket.

A mindent megvizsgáló szellem megóv minket a kényszerképzetektől és illúzióktól, és döntő segítséget nyújt az igazság megtalálásához.

A kétség azonban az értelmi képesség uralmának utolsó szalmaszála. Az értelem valahol bele akar kapaszkodni valamibe, ami a régiből van, és nem akar teljesen a hitbizalomra hagyatkozni.

A valódi hit viszont megmutatja az új élet belső, nem is sejtett távlatait, és arra ösztönzi az értelmet, hogy kikutassa az oda vezető utakat. A negyedik alkímiai feladatot ezért a következőképpen tudnánk szavakba önteni: „*Lásd, és fogadd el az igazságot. Hagyd, hogy az igazság birtokba vegye lényedet. Hagyd, hogy kiégessen a lényedből minden kételkedést.*” Aki átgondolja az

igazságot, fel fogja ismerni, hogy azt csak minden fenntartás nélkül lehet elfogadni.

Az igazság a hatodik kozmikus terület erőivel ereszkedik belénk, úgyhogy mi magunk is tökéletesen igazzá válunk. Vízszintes irányulásunkat valóban és a szó szoros értelmében keresztjezi. És most minden azon múlik, hogy ki ne oltuk ezt a tüzet. Ennek kiolthatatlannak kell lennie.

Ennek a folyamatnak önátadásban kell végbemennie, a „*Nélkülem semmit sem tehettek*” abszolút elfogadásában. Ez nem az igazság énnel való elfogadása, nem személyes harc, hanem a hit, mely szilárdan és minden kételkedés nélkül feloldódik az igazságban. Ez a **Sublimatio**.

Az én-személyiség legutolsó áldozata a halál. Az Opus Magnum ötödik foka, a Mortificatio, ezért

a lélektestnek az anyagi test fölé helyezéséből áll. Ez a régi természet énjének elvi legyőzése.

Ebben a szakaszban bátorságra van szükség, és a Hétvilágosság képessé tesz bennünket arra, hogy az egyetlen életelvbe kapaszkodva bátorságra tegyünk szert. Aki következetesen követi ezt az elvet, az félresöpör minden akadályt. Az életben ekkor, látszólag magától, tér keletkezik, tér és idő, hogy minden

szükségessé tegyünk, és a világot, az emberiséget és felebarátainkat szolgálhassuk.

Azonban nem úgy van, hogy elsőnek tér keletkezik, hogy az egyetlen elvnek szentelhessük magunkat. Csak az fogja felfedezni, hogy az eredeti képességek felszabadulnak a mikrokozmosz emberben, aki a mindennapi élet káoszának és kétségbeesésének közepette mégis az egyetlen elvet követi. Ezzel együtt az út is szabaddá válik, hiszen az mibennünk rejlik. És ezáltal szabadulnak fel azok az erők, melyekre mások is reagálhatnak.

A bátorság a Szellem-lélek hatalmas, eredeti erőihez tartozik. Ez annak a hősnek a megvalósító képessége, aki a kereszt valamennyi következményét magára veszi. Itt nem az én-ember erőltető erejéről van szó, hanem az „alázatosnak” a gyengéd erejéről, aki tudva, hogy ütött a megszabadulás órája, félelem nélkül tekint a halál szemeibe. A Mortificatio, a halál órája, valójában a mulandóságtól, a haláltól való megszabadulás, a felmenetel a halhatatlanságba.

Az Opus Magnum ötödik feladata ezért szintén meghatározó. A már említett öt tulajdonság értelmében a következőképpen ábrázolhatjuk:

„*Örömmel fogadd el magadban a földi és az eredeti természet között fennálló feszültségeket. Vedd magadra e kereszt fájdalmait. Hagyd, hogy a hatodik kozmikus terület szeretetereje, a Gnózis szeretetereje, művét beteljesítse benned. Őrizd meg bátorságodat. Légy állhatatos.*”

Kép forrása: Pinterest

Kép forrása: Pinterest

MIT LÁTUNK?

Gyönyörű virág képekkel mutattuk be azt a legismertebb alakzatot, ami a természetben az ötös formájaként megjelenik. Látványos előfordulásának gyakorisága a növényvilágban, talán éppen azért, mert helyhez kötöten a tér energetikai környezetét sokkal inkább szemléltetik, mint például az állatvilág jelenségei.

A szakrális geometria számos példáját lehetne még felsorolni ugyan, de jelen számunkban az ötössel foglalkozunk.

Ugyanakkor érdekes lehet az a kutatómunka, amely arra világítana rá, hogy fölfigyelve a mindig megismétlődő jelenségekre, miért éppen adott forma alkalmas egy-egy életjelenségnek testet adni.

Mint nagyon sok mindent, ezt is kutatta a reneszánsz, az újjászületés legnagyobb hatású alakja, Leonardo da Vinci, aki megállapította, hogy az általa vizsgált növények legtöbbször $2/5$ levélállásúak, azaz a növényi fejlődés, ami spirálisan bontakozik ki, 5 levelet érint míg kétszer megfordul a spirál. A zárvatermők között a leggyakoribb forma az ötös szimmetria, a pentamer, ahogy sok gyümölcs alakja is erre a struktúrára épül, mint az alma termésének magjai.

Ugyanakkor a válasz még mindig késik arra vonatkozólag, hogy az evolúció miért ebben a formában teljesedik ki.

Hiszen tényleg megkerülhetetlen a tény, miszerint a tapasztalható valóságban az elvont geometria a természet alkotásaiba hogyan épül be. Azaz a Mindenség ezekbe a formákba önti tartalmát, ezek által nyilatkozik meg. Ugyanakkor azt is tudjuk, – és mindig ugyanúgy meglepődünk azon –, hogy nem látunk formákat, képeket.

Kép forrása: Pinterest

Hogy lehet ez?

Szemünk energiát, fényjelenséget érzékel, és ez az észlelet jut el agyba, ahol képet formálunk a kapott információ által..

Azaz, a csésze levél nem ötágú, nem pentagram, sőt a virág sincs ott, ahol mindezt „látjuk”. Energia van azon a „helyen” a teret mint jelenséget szintén idézőjelbe téve.

Mégis, mi az oka akkor, hogy mindannyian ugyanazt a képet látjuk, és nem – körülményeink rendkívül különböző voltából következően – más és más formát.

A válasz végül is egyszerű... agyunk a közös tudatból táplálkozik, a morfo-genetikus mezőből, vagyis az akasa krónikából.

Meglepő, hogy a számtalan tapasztalat, amit egy-egy mikrokozmosz őriz, mind visszavezethető azokra az ősképekre, amelyekből a világ lett, és most már azt is tudjuk, hogy ezek az ősképek az emberiség közös tudatában –

az egyes személy tudattalanjában – azt az információt őrzik, milyen szellemi törvények alapján épült fel az Univerzum.

Bevezetőnkben ezt írtuk: „Az öt a világegyetem köldöke. Az ellentétek benne találkoznak, ő fogad be mindent és bocsát megint útjára..”

Talán ismerik a rózsakeresztesek jelmondatát: Mindent befogadni, mindent átalakítani és mindent útjára engedni.”

Ez a Krisztus.

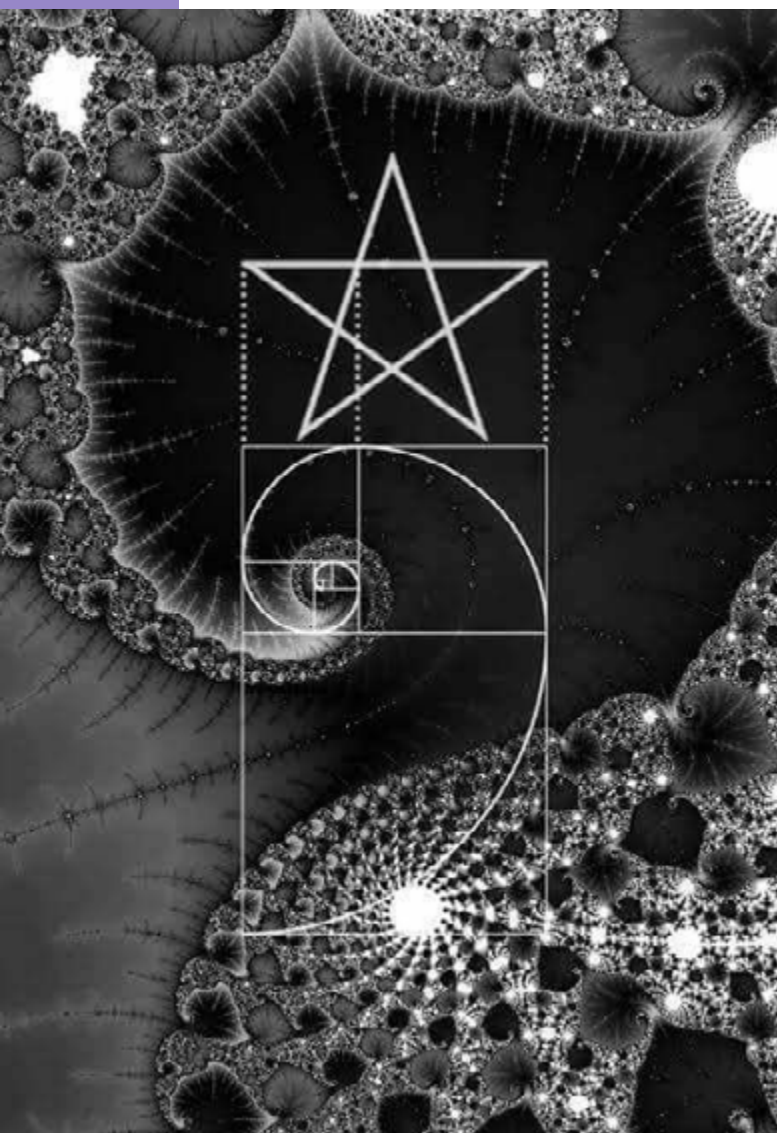
Ez a krisztusi elv, a Mindenség megújító elvének foglalatja. Világunkat, minden jelenségével együtt ez az erő inspirálja, hívja tovább a fejlődés útján, és minden egyes korszakváltásban beépül a morfo-genetikus mezőbe, így annak fenntartója is.

Ez a Krisztus megtapasztalható valóságunkba azon „kívülről” érkezik. A részlegességbe a Teljességből, az Abszolútból, tehát Isten megújító, alkotó erejéről van szó.

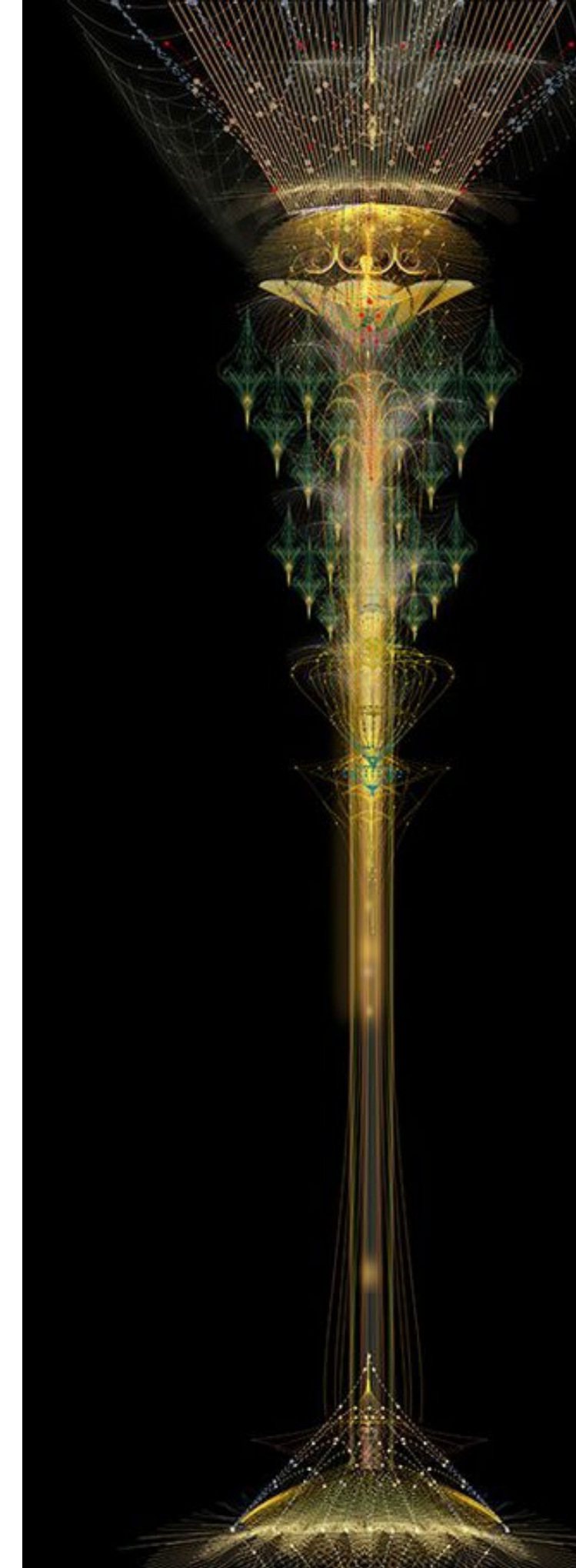
Visszatérve virágainkhoz, a „képekhez”, – igen, a növények szaporítószerveiről beszélünk, és maradjunk a képi megértés rétegénél. Megannyi analógiát látunk, megfelelést, ami az élet, a szeretet törvényével azonos:

**„Mindent befogadni,
mindent átalakítani
és mindent elengedni.”**

Ez az isteni törvény, a szabadság törvénye, amelynek megvalósítására invitálnak minket.

Kép forrása: Pinterest

Tatiana Plakhova műve
Kép forrása: Pinterest

A MÁGIKUS ZENE

**| Részlet a Pentagram 2018/2,
a magyar gnosztikus múlttal foglalkozó számából**

„A zene a mérhetetlen vágyakozás egyik legfontosabb kifejezési módja. Minél tisztább, közvetlenebb, és nyíltabb a zene, annál erősebben érinti meg a keresőt. A lélek a zene rezgési teste. A zene dallamai a lélekben zendülnek vissza. A zenének az emberiség állapotában és fejlődésében olyan hatást tulajdoníthatunk, amely alól senki sem vonhatja ki magát. Fel tudja ébreszteni egy nagyon távoli múlt régóta elveszett emlékeit”

(Szimpozium Cauxban: A szférák dallama a zenében, Pentagram 2008/3)

A zene tehát az egyik egyetemes megközelítési módja, módszere a magasabb léterületeknek. Időnként előfordul azonban, hogy bizonyos népek, kultúrák vagy közösségek különös figyelmet szentelnek a zenének, és saját mentalitásuk függvényében rendkívül gazdag zenei világot alkotnak. A magyar zenei világ évezredekkel ezelőtt, még a szkíta korban kezdett kialakulni. A XX. század végéig összegyűjtött és lejegyzett több, mint 200.000 magyar népdal imponáló mennyisége (csak az arányok kedvéért: a jóval népesebb német nyelvterületnek 6.000 lejegyzett népdala van), arra készítet minket, hogy feltételezzük: e közösség számára elementáris erejű igény a zene általi közlés, a zenén keresztül valamifajta üzenet átadása, mely üzenet a zene egyetemes érthetősége miatt már nem csak e közösségnek szól, hanem az egész világnak is.

A pentatónia

Az ősidők zenei világának egyik legkifejezőbb megnyilvánulása a pentatónia. A pentatónia, azaz öt hangból való építkezés Ázsiából ered, de megtalálható más földrészekén is, pl. a keltáknál vagy az amerikai indiánoknál is. Az európai népek muzsikája döntően a diatóniára, azaz hétfokúságra épül. Ez azonban szintén nem európai találmány. A hétfokúság nem a pentatónia továbbfejlődése, hiszen egyes keleti népek ősidők óta ismerik a hetes-séggel összefüggő hangsorokat, és Mezopotámiában is találtak az ötfokúság mellett hétfokúságra is utaló jeleket.

Kép forrása: Pinterest

Azt mondhatjuk, hogy bizonyos népek ragaszkodtak a pentatóniához, mert segítségével valami mást tudtak kifejezni, mint pl. a hétfokúsággal. A nyugati zene dúr-moll rendszere, és funkciós gondolkodása harmóniai elvekben gyökerezik – a keleti népzene viszont a dallam törvényeinek engedelmeskedik. A kettőt ellentétes törekvés mozgatja. A harmónia akkor teljes és tökéletes, ha a legközelebbi természetes felhangok olvadnak össze benne. Így lett a dúr-hármas a funkciós gondolkodás kiindulópontja.

Természet által koptatott „csillag” egy gerendaházon, Pityerszer, Őrség (Ferkai Tibor felvétele)

A dallam ezzel szemben annál kifejezőbb, minél feszültebb kapcsolatot teremt az egyes hangelemek között. A legjellegzetesebb feszültség kapcsolatot éppen a pentatónia valósítja meg, amit joggal tartunk számon, mint a keleti művészet magaskultúráját, legfejlettebb kifejezési formáját. A pentatonikus stílus legfőbb ismertető jegye az ereszkedő kisterc lépés. Kodály Zoltán (1882-1967) szerint a lefelé hajló kis-terc: a szó-mi az a hangköz (előbb, mint a dó-ré-mi vagy más egyszerűbb alakzat), melyet a gyermek először fog föl zenei viszonyként! A szó-mi így az emberi létezés legelemibb kifejezését jelenti!

Az ötszörös út

Még mélyebbre hatolt az ötösség világába a szkíta-utód magyarság. Nem csupán létrehozott a világon csak rá jellemző hangsort, mely nem tartalmaz kis-szekundot, azaz félhang lépést, (lá-dó-ré-mi-szó, zongorán pl.: a-c-d-e-g), hanem magán a dalon belül újabb ötösségeket nyitott. Ennek legmeglepőbb jele a kvint-váltás, vagyis a dalok első két sora öt hanggal mélyebben megismétlődik. Ennél is tovább hangsúlyozva az ötösséget, a dallam vezetése igen gyakran alkalmaz kvint-ugrásokat, azaz a dallam fölfelé vagy lefelé öt hangot ugrik, és mindig a legfontosabb tartalmi mondanivalónál. Ilyen szintű zenei építkezés a zene ősi világából már csak a Góbi-sivatag környékén élő néhány népcsoportnál maradt fenn, elsősorban a sárga ujugroknál, mely szintén szkíta-utód nép. (Kr.u. 800-900 táján az ő országukban bontakozhatott ki legteljesebben az eredeti manicheizmus.) Föltehetően a szkíta népek zenei világa is hasonló lehetett.

Mit is rejthetnek azonban e sajátosságok? Pentagram olvasóként sejthetjük, hogy az ötösség hangsúlyozásával a teljes emberré válás folyamatáról van szó. Arról a folyamatról, melyben az ember érzékelvén, hogy kiszakadt a Teremtés fonalából, oda újra vissza akar jutni. Megdöbbenő, hogy a legősibb magyar népdalokban még lefelé van kvint-váltás, és általában kvint-ugrás is, azaz egyfajta ereszkedés (szaknyelven ereszkedő dallamvonallal), alászállás érhető tetten. Ahogyan azonban az időben a mába tartunk, úgy változik az irányulás fölfelé, vagyis a kvint-váltások, és kvint-ugrások már fölfelé történnek! Olyannyira, hogy később a hétfokúvá vált népdalokban, sőt a csak néhány száz éves ún. népies műdalokban, még később a magyar nótában (amit, általában cigányzene kíséretében hallhatunk) is szívésen megmaradtak.

Az ötösség tehát az új emberré válás száma, és módszere. Az ötszörös ösvény feszültség-viszonyai képeződnek le ebben a zenében. Kevésbé a Cél mint, inkább az Út hangsúlyozódik. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy a hetesség kiteljesedéséhez az ötszörös úton át jutunk. A magyar ősvallás az öt-elem rendszerben gondolkodott, ebben látta elérhetőnek a teljes emberré válást. A négy nyugaton ismert elem (föld, víz, levegő, tűz) között-fölött lennie kell egy magasabb egyesítő elvnek, vagy elemnek.

Mi ez az ötödik elem? **A SZER-ELEM!** (A maga konkrétságában a Fa, mint fölfelé törekvő lény, létra ég és föld között, is önálló elemként szokott megjelenni.)

A magyar nyelvben ebből a szógyökből képződnek a magasabb szempontból legfontosabb cselekvő szavak:

szer-etet, szertart(ás), szer-ződ(és), szer-vez, szer-el. A magyar népdalok nyelvi sajátosságaihoz tartozik a rózsza, mint virág gyakori metaforikus megjelenése, mely szintén az ötösség jegyében áll: „Arass, rózsám arass...” És természetesen a kimeríthetelen témájú szerelemnek szinte állandó jelenléte:

„Szerelem, szerelem átkozott gyötirelem...”

„Szerelemből tudjuk meg milyen íze van a mennynek, pokolnak.”

„A rózsza oltalmazói”,
Unger-ház, Budapest, Múzeum krt.7.,
Ybl Miklós, 1852
(Ferkai Tibor felvétele)

Ez a szerelem azonban csak akkor lehet megszabadító, ha a földi szerelem drámáján túl eléri a világegyetemet összetartó, és szer-vező legnagyobb erőt, az isteni szerelmet.

„Ez az én szerelmesem, akiben gyönyörködöm.”

Ekkor lesz képes dinamizálni a négy elemet, melyek ekkor már nem a körforgás, és ellentétek visszahúzó erői többé:

„Négy éter űzött minket el.

Az élet új kapuja felel.

És innen a határon át
a tűzerő segítsen hát.”

Éneklik a modern gnosztikusok. Ez a „tűzerő” tehát az ötödik éter, a tűzéter, vagy ötödik elem: a szer-elem. És mi a valódi szerelem, azaz az isteni szeretet ellentéte, legfőbb akadály az ötszörös ösvényünkön? A FÉL-ELEM! Talán ezért sem kedvelték az ősi, pentatonikus hangsorban a félhang lépést...

A MÁGIKUS ZENE

| Részlet a Pentagram 2018/2,
a magyar gnosztikus múlttal
foglalkozó számából

Kép forrása: Pinterest

Az ornitomuzikológia megalkotója, a magyar tudós Szőke Péter világhírű fölfedezése, hogy a madárvilág éneke bámulatos egyezéseket mutat az ember zenéjével. Mivel a madarak élete sokkal gyorsabb ritmusban telik, ezért az éneküket le kellett lassítani, ahhoz, hogy az emberi fül számára is hallhatóvá váljanak a különböző szerkezeti tartományok, és elemek. 2000 madár-faj vizsgálata után jutott arra a következtetésre, hogy a madárhangok döntően ugyanazokra a zenei törvényekre épülnek, mint az emberé. A hangközök megegyeznek a szekund, terc, kvart, kint stb. lépésekkel, (az énekes hattyú [*cygnus cygnus*] pl: nagyterceket lép, a széncinege [*parus major*] nagyszekund, nagyterc, tiszta- kvárt, kvint,) van szólóének, és többszólamú ének, képesek transzponálni, tehát ugyanazt a dallamot mélyebben, vagy magasabban megismételni, és föllelhető a dúr-moll kettősség is. Mindez lekottázható, a ritmussal együtt. (pl.: nagykovács [*egretta alba*] 2/4-es ütemet használ, szavannapinty [*ammodramus savannorum*] 4/4 és 5/4-es ütemeket váltakozva használ). Maga a zenei rendszerük pedig igen gyakran a pentatóniára épül, tehát ugyanarra, ami az ősi népzene magvát is adja. Sőt, két madárfaj az erdei pacsrta (*lullula arborea*) és az észak-amerikai remeterigó (*hylocichla guttata*) pentaton, kvint-váltó dal-lamokat énekel! A felvételeket operaénekes előadásában is rögzítették.

Az emberi élethullám legmagasabb rendű vágyakozásából fejlődtek ki a madarak. Valójában, tehát nem meglepő, hogy ha egy élethullám, emberek, nép, vagy közösség, vagy akár egyetlen ember ráhangolódik az egyetemes harmóniára, akkor ugyanazok a magasrendű összefüggések valamilyen módon törvényszerűen megjelennek a rendszerében.

Az ismeretlen madárzene, Hungaroton hanglemezkiadó, 1987 • Szőke Péter: A zene eredete és három világa, 1982

A KERESZTÉNY BEAVATÁSI MISZTÉRIUM – DEI GLORIA INTACTA

| JAN VAN RIJKENBORGH

A „Dei Gloria Intacta” (Isten dicsősége érinthetetlen) a keresztény beavatási misztériumot a Jelenések Könyvéből származó hét levél ezoterikus megfejtésén keresztül mutatja be. Leveleivel János az Ázsiában lévő hét gyülekezethez fordul, amely az emberiségnek azt a részét jelképezi, amely a benne ható szellem alapján érett a megújulásra.

A szerző világossá teszi, hogy a bennünk lejátszódó megújító átváltozási folyamat, a Krisztus-erő által vezetett, kozmikus méretű beavatási út. Három szakaszban, három „hétszeres körként” megy végbe a Szellem, a lélek és a test háromszoros újjászületési folyamata, melyek a hét bolygói szférával állnak kapcsolatban. A könyv gondolatai szüntelenül új nézőpontokat világítanak meg. Megszabadító üzenete – a tudatállapot kiszélesedésének mértékében – egyre nagyobb mélységgel bontakozhat ki benső szemeink előtt.

„A korszak beavatási módszerének alapja a személyiség lecserélése, az evangéliumi újjászületés titka. Sem személyiségphasításról, sem személyiségművelésről nincs tehát szó. Vagyis nem egy törvényszerűen hanyatlásra ítélt dolog kikerüléséről vagy felemeléséről beszélünk, hanem személyiségcseréről, ami egy teljesen új személyiség felépítését jelenti, Krisztus, és az Ő hierarchiájának erejében, miközben a szellem még a régi személyiségben jelenik meg.

A könyv megvásárolható az Aquarius Alapítvány honlapján:

<http://aquariuskincsei.hu/termek/dei-gloria-intacta/>

ISTENI BÖLCSESSÉG – ISTENI TERMÉSZET

| José Bouman és Cis van Heertum szerkesztésében

„A bölcsesség felmérhetetlen kincs, mert ő az isteni erő lélegzete és a Mindenható dicsőségének egy sugara; az örök világosság fényessége, az isteni hatalom tiszta tükre és jóságának képe” – ezek az egyik Rózsakeresztes Kiáltvány, a Confessio Fraternitatis (1615) előszavának nyitó sorai.

Azaz a gazdagon illusztrált kiadvány azt szemlélteti, hogy tizenhetedik századi gondolkodók miként képzeltek az isteni bölcsesség eljutását az emberhez.

A könyv tárgya: Isten, ember és természet kapcsolata a kora tizenhetedik század képi nyelvén, amint azt a Rózsakeresztes mozgalom Kiáltványai ihlették.

Az Isteni bölcsesség – Isteni természet könyv ezeknek a tizenhetedik század eleji „ikonotextusoknak” (sűrített, képi üzeneteknek) a bölcsességével szeretné megismertetni az olvasót. E képek művészi módon juttatják kifejezésre, hogy a Természet Könyvének vizsgálata valóban szent cselekedet, a teremtés maga az isteni bölcsesség bizonyítéka.

A Rózsakeresztes Testvériség által javasolt általános megújulás célja az egyetemes tudás és bölcsesség megosztása, és ezek kölcsönös szintézisre emelése volt, amint az ebben a szép analógiában is kifejeződik: „ahogyan minden magban benne van az egész fa és annak termései, úgy az egész világegyetem is benne van kicsiben minden egyes emberben, vallásával, politikájával, egészségével, testének részeivel, természetes vonásaival, beszédével, szavaival és műveivel együtt és ezek mindegyike részese ugyanazon harmóniának és dallamnak, ahogyan Isten, az ég és a föld.”

A könyv rendelhető: <http://aquariuskincsei.hu/termek/isteni-bolcsesseg-isteni-termeszet/>

Ó, te vigasztaló sugár,
isteni szent pentagram,
szeretetedre bárki vár,
tántoríthatatlan már.
Halleluja!

Gnózis újra hangoztatja
oly világos hívását:
jertek mind, ki börtön rabja,
a halálnak kertjén át!
Halleluja!
Ámen.

131-es templomi ének